

- b) Hvilken betydning har det i denne sammenhæng, at L.F. Evans i 1999 på forespørgsel valgte at fortsætte sin status som privilegeret person?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 II, s. 366).

⁽²⁾ Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15.10.1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Industrial Tribunals (Northern Ireland) (Det Forenede Kongerige) den 12. april 2013 — Valerie Lyttle, Sarah Louise Halliday, Clara Lyttle og Tanya McGerty mod Bluebird UK Bidco 2 Limited

(Sag C-182/13)

(2013/C 189/06)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Industrial Tribunals (Northern Ireland)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Valerie Lyttle, Sarah Louise Halliday, Clara Lyttle og Tanya McGerty

Sagsøgt: Bluebird UK Bidco 2 Limited

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har »virksomhed« samme betydning i artikel 1, stk. 1, litra a), nr. ii) i Rådets direktiv 98/59/EF ⁽¹⁾ som i samme direktivs artikel 1, stk. 1, litra a), nr. i)?
- 2) Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, kan »en virksomhed« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), nr. ii), da udgøres af en organisatorisk underenhed af et foretagende, som består af eller omfatter mere end én lokal beskæftigelsesenhed?
- 3) Henviser sætningsleddet »mindst 20« i direktivets artikel 1, stk. 1, litra a), nr. ii), til antallet af afskedigelser i alle arbejdsgiverens virksomheder, eller henviser det i stedet til antallet af afskedigelser pr. virksomhed? (Med andre ord er henvisningen til »20« en henvisning til 20 i en bestemt virksomhed eller til 20 sammenlagt i alle arbejdsgiverens virksomheder?)

⁽¹⁾ Rådets direktiv 98/59/EF af 20.7.1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser (EFT L 225, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 12. april 2013 — Fazenda Pública mod Banco Mais S.A.

(Sag C-183/13)

(2013/C 189/07)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fazenda Pública

Sagsøgt: Banco Mais S.A.

Præjudicielt spørgsmål

I en leasingaftale, hvor kunden betaler en leje, som består af afdrag på lån, renter og andre omkostninger, skal denne betalte leje da i sin helhed indregnes i nævneren ved beregningen af pro rata-satsen, eller skal derimod kun renterne tages i betragtning, da de udgør den løn eller indtjening, som bankvirksomheden opnår gennem leasingaftalen?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social de Barcelona (Spanien) den 15. april 2013 — Antonio Márquez Samohano mod Universitat Pompeu Fabra

(Sag C-190/13)

(2013/C 189/08)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Antonio Márquez Samohano

Sagsøgt: Universitat Pompeu Fabra

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal § 5 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF ⁽¹⁾ af 28. juni 1999, fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovbestemmelse som artikel 48 eller 53 i Ley Orgánica 6/2001 de Universidades (organisk lov nr. 6/2001 om universiteter) af 21. december 2001, hvori der ikke er fastsat nogen tidsbegrænsning for anvendelsen af flere på hinanden følgende ansættelseskontrakter, og når der i den nationale ret ikke findes nogen foranstaltninger, der er egnede til at forhindre misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter for universitetslærere?

- 2) Skal begrebet »fastansat« som defineret i § 3 i rammeaftalen, der er indeholdt i bilaget til direktiv 1999/70/EF, fortolkes således, at denne definition ikke er forenelig med en bestemmelse som 15. tillægsbestemmelse til Estatuto de los Trabajadores (lov om arbejdstagere), stk. 1, andet afsnit, hvori det bestemmes, at en arbejdstagers ansættelseskontrakt kan bringes til ophør, når myndigheden, der optræder som arbejdsgiver, har besat den stilling, som arbejdstageren hidtil har beklædt, til anden side?
- 3) Henset til, at der i den nationale retsorden findes en passende foranstaltning, der er egnet til at forhindre og sanktionere misbrug af tidsbegrænsede ansættelsesforhold inden for den private sektor, idet arbejdstagere, hvis ansættelse er blevet anerkendt som tidsbegrænset, har ret til at modtage erstatning, såfremt kontrakten opsiges af grunde, der ikke vedrører deres person, og henset til, at der ikke findes nogen tilsvarende foranstaltning inden for den offentlige sektor, kan det da anses for en passende foranstaltning i henhold til § 5 i rammeaftalen, der er indeholdt i bilaget til direktiv 1999/70/EF, at den ret til erstatning, som tilkommer arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse i den private sektor i henhold til loven, ligeledes anerkendes for arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse i den offentlige forvaltning?

(¹) EFT L 175, s. 43.

Appel iværksat den 15. april 2013 af nfon AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 29. januar 2013 i sag T-283/11 — Fon Wireless Ltd. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og design)

(Sag C-193/13 P)

(2013/C 189/09)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: nfon AG (ved advokat V. von Bomhard)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Fon Wireless Ltd.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- 1) Den appellerede dom ophæves.
- 2) Subsidiært ophæves dommen, for så vidt som den bekræfter risikoen for forveksling med det ældre EF-varemærke nr. 4719738 »fon« (figur)

- 3) Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den foreliggende appel er rettet mod dom af 29. januar 2013 afsagt af Retten i sag T-283/11, hvorved denne omgjorde afgørelsen truffet den 18. marts 2011 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1017/2009-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Fon Wireless Ltd. og nfon AG, idet der meddeltes afslag på den af nfon AG til appelkammeret indgivne klage.

Appellanten har støttet sin appel på et eneste anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (»varemærkeforordningen«) (¹). Bedømmelsen af, om der foreligger en risiko for forveksling som omhandlet i varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), må foretages på baggrund af en samlet vurdering under hensyntagen til alle sagens relevante faktorer. Appellanten har anført, at dette krav er tilsidesat i tre henseender, nemlig at der ved sammenligningen er foretaget en fejlagtig fastsættelse af de omtvistede varemærkers særprægede bestanddele, en fejlagtig, automatisk bedømmelse af risikoen for forveksling og en fejlagtig bedømmelse af risikoen for forveksling pga. en utilstrækkelig hensyntagen til det svage særpræg vedrørende bestanddelen »fon«.

(¹) EUT L 78, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social 1 de Benidorm (Spanien) den 16. april 2013 — Víctor Manuel Julián Hernández m.fl. mod Puntal Arquitectura S.L. m.fl.

(Sag C-198/13)

(2013/C 189/10)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social de Benidorm

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Víctor Manuel Julián Hernández, Chems Eddine Adel, Jaime Morales Ciudad, Bartolomé Madrid Madrid, Martín Selles Orozco, Alberto Martí Juan og Said Debbaj

Sagsøgt: Puntal Arquitectura S.L., Obras Alteramar S.L., Altea Diseño y Proyectos S.L., Ángel Muñoz Sánchez, Vicente Orozco Miro og Subdelegación del Gobierno de España en Alicante